

fra 50,000 til 28,000 Kb.-Favne, og Beløbene naturligvis i Forhold dertil reducerede. Saa kommer der en lille ubetydelig Post paa kun 14,000 Kr. til Tilvejebringelse af Kuloplagsplads ved vestre Dokkaj, men dette Beløb er saa ringe, at jeg ikke skal skænke det nogen særlig Omtale. — Ærede Medlemmer ville heraf se, at den Betragtning, der har været særlig ledende for os, der danne det andet Mindretal, har været, at vi ikke skulde slutte denne Rigsdagssamling uden at faa de værste Mangler afhjulpne derovre, og uden at vi vare komne et Skridt videre med Hensyn til Spørgsmaalet Øst og Vest. Jeg skylder at oplyse, at Striden: Øst og Vest har alligevel noget fortaget sig. Hvis man vil lægge Mærke til et Bilag, Nr. 3, i Folketingets Betænkning og i Landstingets Betænkning under Nr. VII, vil man finde nogle Skrivelser fra Esbjerg fra forskellige Organisationer derovre og tiltraadte af Esbjerg Byraad. Forhandlingerne her i Landstinget, da dette Mæglingsforslag, om jeg kan bruge det Udtryk om vort Forslag, kom frem, have haft til Følge, at alle Stridsspørgsmaal i Esbjerg ere faldne fuldstændig bort, saaledes at man nu i broderlig Forening kommer med Tilslutning fra Esbjerg Byraad, og beder om endelig at faa et Resultat. Det, der for Østmændene og for Vestmændene var Livsspørgsmaal den Gang, synes ved vort Mæglingsforslags Fremkomst fuldstændig at forsvinde, og de bede om endelig nu at faa en Afgørelse. Jeg kunde tænke mig, at netop Mæglingsforslaget kunde fortsætte videre paa den Vej, saa at den Enighed, der nu er opnaaet i Esbjerg, ogsaa kunde opnaas i den danske Rigsdag. Jeg haaber, at det skal lykkes inden ret lang Tid, og jeg vil sige paa det Mindretals Vegne, jeg repræsenterer, at vi betragte ingenlunde vort Forslag som Sagens endelige Løsning, langtfra. Vi ønske i lige saa fuldt Maal som de Herrer, der have stillet Ændringsforslag Nr. 1, at Sagen skal endelig løses. Vi betragte dette som en rent midlertidig Foranstaltning, hvorved intet forrykkes hverken i Øst eller Vest. Der vil, hvis ærede Medlemmer her i Tinget slutte sig til vort Forslag, absolut intet være foregrebet, og derved vil være opnaaet, at de

Klager, der ere fremkomne, navnlig fra Eksportens Side, Landbrugets Repræsentanter og „Det forenede Dampskibsselskab“s Side, fuldstændig kunne imødekommes. Det er mit Haab og Ønske, at vi endnu i Dag, om det ogsaa er i den ellefte for ikke at sige den tolvte Time, kunne faa vedtaget dette som en Begyndelse. Med dette Haab og dette Ønske vil jeg altsaa bede ærede Medlemmer og det høje Ting om at stemme for vort Forslag, idet jeg udtrykkelig fastslaar, at det kun er en midlertidig Ordning, og at vi ligesaa vel som de Herrer, der have stillet Forslaget under Nr. 1, ønske Sagen løst fuldt og helt. Dermed skal jeg anbefale Forslaget.

Pagh: Spørgsmaalet om at bygge Esbjerg Havn videre i Øst eller Vest ligger for saa vidt for, som det ene Forslag, der er stillet her, og som motiveredes af den første ærede Taler, jo gaar i afgjort vestlig Retning. Jeg kan derfor ikke undlade at sige et Par Ord til Gunst for at bygge i østlig Retning. Jeg skal minde om — hvad for øvrigt en æret Taler ogsaa gjorde — at Forslaget om at bygge Havnen mod Øst er støttet baade af Regeringen og af sagkyndige Ingeniører og vedtaget af Folketinget, men det har jo ogsaa mange andre Fortrin, idet det paa forskellig Maade imødekommer de Ønsker, der ere fremsatte fra Esbjergs Side. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Dokumentation af Østprojektets Fortrin, men kan ikke undlade at fremhæve, at den baade sagkyndige og stedkyndige Vandbygningsdirektør Westergaard har udtalt, at Østhavnen maa „foretrækkes som den, der byder den bedste Indsejling, idet man her bygger paa kendte Forhold, medens Besejlingen af Vesthavnen, selv om man beholder samme Indsejling, allerede bliver tvivlsom og, naar man vælger en nordvestlig Indsejling, ender i det helt usikre, hvor man let kan komme til at købe den tvivlsomme Fordel at være nogle faa Hundrede Alen nærmere ved Graadyb med en Indsejling, om hvilken det paa Forhaand er umuligt at sige andet, end at den maaske kan blive god, men at den i alle Tilfælde bliver kostbar at opretholde.“ Jeg skal ikke fordybe mig i Spørgsmaalet Øst eller Vest, men kun sige dette, at vi i Udvalget dog vare flere, der øns-